

Boya Kalemleri

– metin-neseli · 16 Ağustos 2010

BOYA KALEMLERİ

Ali, bir pazar sabahı erkenden kalkmış. Babası, annesi ve ablası daha uyuyorlarmış. Biraz öykü okuyayım demiş. Çantasını açmış, bütün okul gereçlerinin hepsini ortaya çıkarmış. Ama öykü okumamış. Resim defterini çıkarmış, resim yapmaya karar vermiş. Renkli kalem boyalarını aramış, aramış lâkin bulamamış. Annesine sormuş, babasına sormuş, ablasına sormuş. Hiç kimse Ali'nin kalem boyalarının nerede olduklarını bilmiyorlarmış. Ali bu işe çok üzülmüş. Başlamış ağlamaya. "Boya kalemleriiiiim, boyalarımım. Boyalarımı bulamıyorum." diye avazı çıktığı kadar ağlamış. Ali ağlarken, aklına annesinin ve ablasının kullığı makyaj malzemeleri gelmiş.

Ali odasından çıkmış, yavaş yavaş ablasının odasına varmış. Ablası hâlâ uyuyormuş. Ablasının makyaj çantasını aramış, aramış ve sonunda bulmuş. Hemence odasına varmış, çantayı açmış. Çantada makyaj malzemelerinden; bir tane açık kırmızı ve açık uçuk pembe renklerinde iki tane ruj, bir allık, bir kutu far, bir kaç çeşitte tırnak ojeleri varmış.

Ali bu malzemelerin çok az olduğunu görünce, bu defa da yavaş yavaş annesinin makyaj malzemelerini almaya gitmiş. Annesi ve babası odalarında hâlâ uyuyorlarmış. Komidinin üzerine bakmış ki, annesinin makyaj çantası duruyor. Hemence annesinin makyaj çantasını almış ve odasına gelmesi bir olmuş. Hemen makyaj çantasını açmış, ne kadar malzeme varsa ortaya çıkarmış.

Ali bu malzemelerle resim yapmaya karar vermiş. Başlamış resim yapmaya, o makyaj boylarıyla öyle güzel resim yapıyormuş ki, desem inanmazsınız. Ali bütün rujlarla çiçek resimleri, farlarla çimen resimleri, allıkla güneş yapmış. Sonunda resim öyle güzelmış olmuş ki! Bu resmi babasına göstermeye karar vermiş.

Doğruca babasının yanına varmış:

- Baba, bak resim yaptım.

Babası yataktan kafasını kaldırmış, bakmış:

- Aferin oğlum, güzel olmuş. Haydi yerine git bir tane daha yap.

- Tamam baba, bir tane daha yapayım, demiş.

Ali bir daha, güzel bir resim yapmış. Bunu da ablama göstereyim demiş. Ablasının odasına varmış:

- Abla, abla.

Abla uyanmış.

- Ne var Ali?

Abla, resim yaptım bakar mısın?

Abla uykulu uykulu resime bakmış.

- Güzel olmuş, git bir tane daha yap, demiş.

- Ali odasına gitmiş.

Bir tane daha güzel bir resim çizmiş, boyamış ama, bu defa da boyaların hepsi bitivermiş. Resimde

boyanacak az bir yer kalmış. Doğruca annesine gitmiş.

- Anne, anne.
- Ne var, oğlum.
- Bana boya ver, resim yapıyorum. Resmin az bir yerine boyalar yetişmedi.
- Kahvaltıdan sonra baban alsın oğlum.
- O zaman boyaların, kutularının içinde azar azar kaldı, onları çıkarır mısın?
- Sen neden söz ediyorsun, diyerek, anne yataktan kalkmış. Gel bakalım nasıl boyaymış

kutusundan çıkmayan. Yoksa sen!

Ali`nin odasına koşarak varmış bakmış ki, ne bakmış!

Başlamış ağlamaya, bağırma, çağırma:

- Boyaaaam , boyam anaaaam. Allah belanı vermesin Ali. Bu bana yapılır mı? diye Ali`yi kovalamış
- Ali doğruca ablasının yanına kaçmış. Ablası da o sırada uyanmış.
- Ne var Ali?
- Annem beni kovalıyor, kurtar.
- Annem seni neden kovalıyor?
- Resim yaptım diye.
- Abla korkma ben seni kurtarırım. diye yerinden kalkmış.

Annesinin yanına varmış. varmış ama varmışa ya, o da başlamış bağırma, çağırma ve ağlamaya.

Allah belanı vermesin Alii, diye abla da kovalamış. Ali bu kez babasının yanına kaçmış.

- Kurtar beni, baba!
- Tamam oğlum, gel yanıma. Sana hiç bir kimse bir şey yapamaz.
- Annemle ablam beni kovalıyor.
- Neden kovalıyorlar?
- Resim yaptım diye.
- Neden resim yaptın diye kovalasınlar? Yoksa başka bir halt mı karıştırdın?
- Yoo! Boyalarla resim yaptım diye.

O sırada abla gelir.

- Baba, şu oğlunun yaptıklarını biliyor musun?
- Ne yapmış, aslan oğlum.?
- Makyaj malzemelerimizle resim yapmış.
- Neeeee! Makyaj malzemelerinizle resim mi yapmış?

Ali, oradan da kaçmış. Ağlamaya başlamış.

- Siz beni sevmiyorsunuz? Hiç sevmiyorsunuz? Annemde sevmiyor, babamda sevmiyor, ablamda sevmiyor, diye ağlamaya başlamış.

Anne:

- Ne seveceğim, sen benim ve ablanın makyaj malzemeleriyle, resim yapmışsın. Sorumsuz davranıyorsun.

- Hayır, sorumsuz davranmıyorum. Ne yapayım, siz de benim boyalarımı vermediniz?

Baba:

- Olmaz oğlum, başkasının eşyaları kullanılmaz.

Ali:

- Söz baba, bundan sonra, hiç kimsenin özel eşyasına el sürmeyeceğim. Dedi.

Ali, o günden sonra hiç kimsenin özel eşyasını almadı ve izinsiz hiçbir şey yapmadı.

Sizlerde Ali'nin yaptığı yanlış davranışlarını yapmayınız.

Yazan: Metin Neşeli – Öğretmen

02.11.2003 Pazar.